

Aleksandra Cofta-Broniewska, J. Dąbrowska, Cz. Sikorski

Inowrocław - Szymborze

Informator Archeologiczny : badania 2, 168-169

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tynuację badań w roku przyszłym.

INOWROCŁAW - miasto i powiat

patrz wczesne średniowiecze

INOWROCŁAW-SZYMBORZE

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej UAM
Muzeum im. J. Kasprzowicza w Ino-
wrocławiu

Badania prowadziła dr Aleksandra Cofta-Broniewska
/autorka sprawozdania/, mgr J. Dąbrowska i mgr Cz.
Sikorski. Finansował Wojewódzki Zarząd Budowy Dróg
Publicznych w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Ratownicze badania podjęto w związku z przebudową drogi Ło-
jewo-Szymborze. Stanowisko Szymborze 1 znajduje się na rozległym
wzgórzu, wśród podmokłych łąk doliny Noteci, na skraju Szymborza,
tuż przy granicy Sikorowa i Łojewa. Wschodni stok wzgórza podcho-
dzi niemal do cieku wodnego, płynącego z płn. zachodu i wpadają-
cego do jeziora Szarlej. Wzgórze należy do bardzo nielicznych
wzniesień szerokiego pasa rozległej niziny nadnoteckiej. Liczy ono
30 ha powierzchni i osiąga 85 m n.p.m., górując nad okolicą docho-
dzącą zaledwie do 80 m n.p.m. Stanowisko uległo ogromnemu zniszcze-
niu przede wszystkim z powodu wybierania piasku. Znane jest ono z
literatury i wzmianek archiwalnych jako stanowisko wielokulturowe.
Przypadkowe odkrycia dotyczyły epoki neolitu i wszystkich okresów
epoki żelaza po wczesne średniowiecze. Badania pozwoliły stwier-

dzić zniszczenie i obrabowanie większości grobów oraz silne zakłócenie pierwotnego układu stratygraficznego i przemieszczenie wielu zabytków.

Na powierzchni ca 600 m² odkryto 46 grobów, w zdecydowanej większości pochodzących ze starszego i młodszego okresu rzymskiego. Na podkreślenie zasługuje fakt współwystępowania pochówków szkieletowych i ciałopalnych. Wśród tych ostatnich przeważały groby jamowe. Groby niezniszczone i nieobrabowane charakteryzowały się bogatym wyposażeniem, niezależnie od obrzędu i formy grobu. Z ciekawszych zabytków wymienić należy: brązowe sitko importowane, naszyjnik z paciorków szklanych, złoty pierścionek, umba, groty oszczepów /jeden z rytym ornamentem na tulejce/, grzebień kościany, imacze tarczy, okucia pochwy miecza, klucze żelazne, fibule żelazne i brązowe oraz szereg naczyń.

Wzgórze stan. Szymborze 1 jest już w 75 % zniwelowane. Pozostała jedynie, względnie dobrze zachowana, jego partia zachodnia oraz mały wycinek stoku pld.wsch. Z uwagi na dużą wartość obiektu należałoby podjąć w najbliższym sezonie intensywne, systematyczne prace wykopaliskowe, doprowadzające do całkowitej eksploracji zachowanych dotąd części omentarzyska.

JACEWO, pow. Inowrocław
Stanowisko 4 b

Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej UAM
Muzeum im.J.Kasprowicza w Inowrocławiu.

Badania prowadziła dr Aleksandra Cofta-Broniewska.
Finansowało PPRN w Inowrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.